

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F. P., so sídlom v B., IČO: X., proti povinnej **J. L.**, bývajúcej v B., **o vymoženie 427,21 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 15 Er 659/2004, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 14. novembra 2012 sp.zn. 21 CoE 338/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 29. marca 2012 č.k. 15 Er 659/2004-18 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Zároveň zamietol návrh na zmenu exekútora. O zastavení exekúcie rozhodol podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora z dôvodu neprípustnosti ďalších procesných úkonov s výnimkou trov konania.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 14. novembra 2012 sp.zn. 21 CoE 338/2012 uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 29. marca 2012 č.k. 15 Er 659/2004-18 v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie; zároveň zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., podaný v odvolacom konaní, v rámci ktorého sa oprávnená domáhala, aby súd v zmysle čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie rozhodol o predložení prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie v znení ňou navrhnutom, týkajúcom sa výkladu smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len

„Smernica“). Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia na margo zamietnutia návrhu na prerušenie konania poukázal na nález Ústavného súdu sp.zn. IV 181/2011-16, v ktorom už bola vyriešená otázka nastolená oprávnenou, či je možné za neprijateľnú zmluvnú podmienku považovať aj jednostranný právny úkon vykonaný spotrebiteľom, ktorý má možnosť kedykoľvek odvolať, a ktorým dobrovoľne splnomocnil fyzickú osobu na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, a teda aj v jeho mene uznal v rámci zmluvy o úvere dlh do výšky vzniknutej pohľadávky a jej príslušenstva a na tomto základe zamietnuť exekúciu plynúcu z tejto zmluvy, a či je reálne, v súlade s článkom 17 a s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, aby takéto rozhodnutie vnútroštátneho súdu, ktoré aplikujú vnútroštátne procesné a aj hmotnoprávne ustanovenia s odkazom na Smernicu 93/13/EHS, bránilo vymožitelnosti reálnej pohľadávky veriteľa voči spotrebiteľovi. V predmetnom náleze Ústavného súdu bolo jednoznačne konštatované, že v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania sa skúma prípustnosť exekúcie. Odvolací súd poukázal aj na obdobné prípady vykonávania exekúcie na základe právoplatných rozhodnutí vydaných rozhodcovskými súdmi, kde je spochybnená rozhodcovská doložka z dôvodu, že rozhodnutie rozhodcovského súdu obsahuje tzv. neprijateľné podmienky. V danom prípade spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť zmluvné podmienky poskytnutého úveru. Odvolací súd preto návrh na prerušenie konania v prejudiciálnej otázke zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania podala oprávnená odvolanie a žiadala rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila tým, že jej postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p. [zrejme písm. f/ (pozn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky)], keď súd nerešpektoval jej právo na rozhodnutie veci na základe správneho a adekvátneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v konaní o prejudiciálnej otázke (m.m. IV. ÚS 206/08). Oprávnená ďalej namietala nesprávne právne posúdenie veci súdom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., ktoré podľa nej spočíva v tom, že súd nesprávne interpretoval a aplikoval ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Zmluvy o fungovaní Európskej únie a tiež Exekučného poriadku. Napokon oprávnená súdu vytýkala nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho dôvodov.

Povinná sa k odvolaniu oprávnenej nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal účastník konania - subjekt oprávnený podať odvolanie, predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o podanom odvolaní konať (§ 103 O.s.p.) a zistil, že tieto podmienky nie sú splnené, preto napadnuté uznesenie nemožno vecne preskúmať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prvá hlava, prvá časť). Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo, preto ak súd po ich preskúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi takéto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci odvolanie oprávnenej smeruje proti uzneseniu, ktorým krajský súd v odvolacom konaní zamietol jej návrh na prerušenie konania.

Podľa § 201 (veta prvá) O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je upravená tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o odvolaniach len vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa, pričom tieto prípady sú zákonom taxatívne vymedzené (citovaný § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 14. novembra 2012 sp.zn. 21 CoE 338/2012, ktoré trpí takouto vadou, zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., pretože konanie bolo zastavené a nebol dôvod na použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2013

**JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová